

2. Король В. Концепція, методи і джерела розвитку інноваційно-конкурентоспроможної національної економіки / В. Король. – Економічний аналіз: зб. наук. праць. – Тернопіль, 2011. – Вип.8. – Частина 1. – 458 с. – С. 112-115.

3. Кушнар'ова В. Державна політика залучення прямих іноземних інвестицій в економіку України / В.С. Кушнар'ова. – Актуальні проблеми розвитку соціально-економічних систем: матеріали міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих вчених, м. Бердянськ, 18-19 квітня. – Донецьк, 2011. – С. 61-62.

4. Малютін О.К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні / О.К. Малютін // Фінанси України. – 2008. – № 11. – С. 64-74. 6. Олейнікова Л.Г. Інноваційний розвиток як мотив детінізації економіки / Л.Г. Олейнікова. – Фінанси України. – № 3. – 2011. – С. 35-41.

5. Рожко О.Д. Інноваційно-інвестиційна спрямованість бюджетної політики в Україні / О.Д. Рожко. – Фінанси України. – № 1. – 2011. – С. 64-72.

6. Федулова Л. Проблеми стратегічного розвитку інноваційної економіки України [Електронний ресурс] / Л. Федулова. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/Portal/Soc_Gum/Evu/2009_11/Fedulov%D0%B0.pdf.

7.Хрущ Н.А. Інвестиційна діяльність: сучасні стратегії та технології: Монографія. – Хмельницький: ХНУ, 2004. – 309 с.

8. Микитюк П.П., Сенів Б.Г. Інноваційна діяльність: Навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 392 с.

УДК 353.5

Жуйков С.Г.

ОСНОВНІ ІНВЕСТИЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МІСТ УКРАЇНИ

Постановка проблеми, її зв'язок з найважливішими науковими задачами. Підвищення інвестиційної привабливості міст є одним із основних завдань місцевої влади в Україні. Дослідження основних інструментів і механізмів залучення інвестиційного капіталу в економіку міст дозволить зробити аналіз ефективності різних видів інвестицій, виокремити основні і зрозуміти перспективні напрямки інвестиційного розвитку економіки міста.

Постановка задачі. В даній статті буде розглянуто основні інструменти і механізми інвестиційного розвитку міст України.

Виклад основного матеріалу дослідження. В умовах постійного дефіциту бюджету і тотальної корупції у всіх гілках влади соціально-економічний розвиток держави, в загалі, і міст, зокрема, всі роки був векторально спрямований лише на покриття поточних потреб, а про справжній інвестиційний розвиток економіки міст годі й було казати [3].

Проте, в тих містах, в яких виконавча влада і депутатський корпус спромоглися налагодити взаємодію і визначити пріоритети розвитку своїх міст, останніми роками простежуються позитивні зміни щодо інвестиційного розвитку інфраструктури міст.

Спробуємо визначити основні напрямки й інвестиційні інструменти, які заслуговують уваги у вивченні соціально-економічного розвитку міст України.

Є 3 основні види інвестицій: бюджетні, небюджетні і змішані.

Бюджетне фінансування інвестиційних проектів має відбуватися за рахунок коштів бюджету міста, які є складовими Фонду розвитку, тобто це кошти є профіцитом і мають бути розподілені за тими пріоритетними напрямками, які були визначені в Програмі соціально-економічного розвитку міста або в Стратегічному плані міста.

В залежності від напрямку, об'єму і соціального значення того чи іншого інвестиційного проекту, його фінансування може бути здійснено за принципом співфінансування з Регіональним фондом розвитку (Державний бюджет) в частині, визначеній в угоді. Найчастіше, 10% фінансується з місцевого бюджету, а 90% - з Державного. Основні об'єкти, які входять до такого виду співфінансування, є надважливими для місцевої громади і виконують велику соціальну функцію. Наприклад, школи, дитячі садочки, мости, великі водогони тощо [4].

Слід зазначити, що в умовах фінансової децентралізації, коли в місцевих бюджетах залишається переважна частина податкових надходжень, і за попередніми підрахунками в 2016 році порівняно з 2014 р. бюджетні надходження в містах будуть збільшені на 300%, виникає великий профіцит, який і має стати основним інвестиційним ресурсом розвитку місцевих громад.

Велику частину в інвестиційному портфелі міст України займає *небюджетне фінансування*, яке здійснюється за рахунок приватних інвестицій, інституціонального фінансування, закордонної інвестиційної допомоги.

Основним видом інвестицій в міста України через небюджетне фінансування є грантові програми. Головними суб'єктами (учасниками) цих програм є громадські організації - з одного боку та уряди інших держав, Європейський банк розвитку і реконструкції, Світовий Банк, приватні інвестиційні фонди - з іншого боку [1].

Практика залучення небюджетного інвестиційного фінансування в останні 2 роки свідчить про такі пріоритетні напрямки: енергоефективність, альтернативні джерела освітлення і палива, екологічні проекти, соціальна інфраструктура, розвиток суспільства, міжнародний туризм, об'єднання громад, освіта.

В порівнянні з бюджетним фінансуванням інвестиційних проектів, де головною метою є соціальний ефект, небюджетне фінансування має на меті забезпечити 2 основних ефекти - це прибутковість та (або) екологічність в глобальному сенсі. Тобто, наприклад, інвестиційна програма покращення енергоефективності освітлення вулиць міста за Кіотським протоколом забезпечує зменшення витрат на електроенергію, підвищує екологічність та забезпечує бізнес-середовище додатковим об'ємом виробництва і торговими операціями [5].

Таким чином, будь-який інвестиційний проект, який фінансується за рахунок бюджетних чи небюджетних коштів виконує декілька функцій: соціальну, економічну і забезпечує майбутній розвиток міста.

Окремо треба відзначити таку форму інвестицій в соціально-економічний розвиток міста, як *змішаний*.

Основною рисою цього виду фінансування є партнерська участь місцевої влади і приватних партнерів, Тобто, спільні інвестиційні проекти за участю приватного капіталу і бюджету міста [2].

Головним чином, така форма інвестицій має забезпечити місцевій громаді соціальну функцію, а приватним інвесторам - отримання прибутку (рідше - це меценатство і благодійність).

Висновок. Отже, проведене дослідження основних інвестиційних інструментів соціально-економічного розвитку міст України дає нам можливість стверджувати, що, незважаючи на багаторічний дефіцит бюджетних коштів, тотальну корупцію у всіх гілках влади, є позитивний практичний досвід залучення інвестиційних коштів - бюджетних і небюджетних. В умовах фінансової децентралізації і участі в спільних інвестиційних програмах виникла справжня можливість забезпечити розвиток міст. Головне, щоб для цього у місцевої влади вистачило політичної волі і господарської спроможності.

Анотація. У статті розглянуто основні інструменти і механізми залучення інвестицій в соціально-економічний розвиток міст України; проведено порівняльний аналіз ефективності різних видів інвестицій в економіці міст; досліджено перспективні напрямки розвитку міст із залученням інвестиційного капіталу.

Ключові слова: інвестиції; економіка міст; соціально-економічний розвиток.

Аннотация. статье рассмотрены основные инструменты и механизмы привлечения инвестиций в социально-экономическое развитие городов Украины; проведен сравнительный анализ эффективности разных видов инвестиций в экономику городов; исследованы перспективные направления развития городов с привлечением инвестиционного капитала.

Ключевые слова: инвестиции, экономика городов, социально-экономическое развитие.

Summary. In the article basic instruments and mechanisms of bringing in of investments is considered in socio-economic development of cities of Ukraine; the comparative analysis of efficiency of different types of investments is conducted in the economy of cities; perspective directions of development of cities are investigational with bringing in of investment capital.

Keywords: investments, urban Economics, regional socio-economic development.

Список використаних джерел:

1. Стратегія економічного та соціального розвитку Херсонської області до 2020 року: Херсон, 2015.
2. Землянкин А.И., Моисеев Г.В. Вопросы стратегического развития инвестиционной деятельности на промышленных предприятиях // Экономика промышленности.-2008.-№ 3.- С. 88-95.
3. Федулова Л.І. Інноваційний розвиток промисловості України: тенденції та закономірності // Актуальні проблеми економіки.-2007, № 3.-С. 82-37.
4. Матвеева Н.М. Удосконалення ціноутворення в галузі водопостачання в умовах реформування ЖКХ // Економіка та держава.-2006.- № 7.- С. 60-62.
5. Пономаренко В.С. Методологічні аспекти стратегічного управління інноваційними процесами // Фінанси України.-2002.- № 10.-С 3-8.

УДК 332.122

Орленко О.В.,

ДЕРЖАВНІ ФІНАНСОВІ МЕХАНІЗМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ КРУП'ЯНОЇ ІНДУСТРІЇ

Постановка проблеми. Залежність виробників круп'яних культур від природнокліматичних умов, його сезонність, підвищений ризик зумовлюють потребу товаровиробників у кредитних ресурсах. З метою забезпечення потреб аграріїв у фінансах у чинному законодавстві передбачені механізми їх кредитування шляхом видачі аграрної розписки чи векселя[4].

Крім цього, держава повинна враховувати та регулювати якість цінової конкуренції, чесну конкурентну боротьбу товаровиробників, якість вироблюваної продукції, можливість своєчасного збуту насіння та продуктів його переробки. 19 березня 2013 року набув чинності Закон «Про аграрні розписки» [6], який був прийнятий 6 листопада 2012 року. Закон регулює відносини, що виникають під час оформлення, видачі, обігу, виконання аграрних розписок, визначає порядок їх реєстрації та спрямований на створення правових, економічних, організаційних умов функціонування